

انتظارات تورمی از سال آتی

۱- همان‌طور که پیش‌بینی می‌شد سیاست مهار تورم دولت در سال جاری با محوریت مهار نقدینگی و طبیعتاً کنترل نرخ ارز و ایجاد رکود در بازارهای مختلف به ماه‌های پایانی سال رسید. اگرچه دولت نتوانست در عمل تورم را کنترل کند و جراحی بیماری مزمن اقتصاد ایران همچنان تجربیات ناموفق قبلی را تکرار می‌کند و اکنون که به روزهای پایانی سال نزدیک می‌شویم، فنر جمع شده نرخ غیرواقعی ارز، اثر خود را بر بازار نشان می‌دهد و سایه تنش‌های سیاسی در منطقه و تداوم تحریم‌ها و محدودیت‌های ناشی از آن بر اقتصاد کلان کشور، شرایط نامساعدی را برای سال آتی ترسیم می‌نماید و احتمالاً سال سختی را برای تولید و اقتصاد کشور در پیش داشته باشیم و به سادگی می‌توان دریافت که جامعه از هم‌اکنون انتظارات تورمی خود از سال آتی را فریاد می‌زند.

۲- رکود شدید حاکم بر بازارهای مختلف و کاهش قدرت خرید خانوار متناسب با کوچک شدن سهم هزینه‌های مصرفی در سبد خانوار در سال‌های اخیر اثر خود را بر بازار فروش محصولات نهایی صنعت نساجی نیز گذاشته است و نگرانی صنعتگران و تولیدکنندگان پوشاک، کالای خواب، منسوجات خانگی و فرش و کف‌پوش را نیز به همراه داشته است. کاهش قدرت خرید خانوار از یک‌سو و حجم کالای قاچاق موجود در بازار از سوی دیگر و همزمانی آن با تغییرات آب و هوایی و مشکلات تولیدکنندگان محصولات زمستانی در بازار امسال از جمله مواردی بود که توسط تشکل‌های مختلف در ماه‌های اخیر به آن پرداخته شده است و نیازمند چاره‌جویی و اخذ تصمیم‌های نظارتی و حاکمیتی هستیم.

اگرچه آمار دقیقی از میزان قاچاق پوشاک و منسوجات در دسترس نیست اما حجم کالای خارجی در سطح بازار که عمدتاً کالای مربوط به برندهای محرز قاچاق و کالای استوک وارداتی است بیانگر این واقعیت است که بازار ایران علی‌رغم مشکلات عدیده اقتصادی همچنان به‌عنوان یکی از بازارهای جذاب و پرمصرف برای کالای استوک به حساب می‌آید که به این موضوع قاچاق غیر رسمی می‌توان واردات غیرضرور از بازارچه‌های مرزی و پبله‌روی و ته‌لنجی را نیز اضافه نمود که متأسفانه از مجاری رسمی و قانونی صورت می‌پذیرد.

۳- نکته پایانی موضوع لزوم همراهی بیشتر دولت با فعالان اقتصادی در موضوعات مختلف از جمله بحث مالیات، حامل‌های انرژی و اتخاذ تصمیمات و صدور بخشنامه‌های خلق‌الساعه است که متأسفانه علی‌رغم وجود قوانین و آئین‌نامه‌های اجرایی مربوط به مفاد ۲ و ۳ و ۲۴ و ۳۰ قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار و آئین‌نامه‌های اجرایی مربوطه همچنان هزینه‌های بسیاری را به بخش خصوصی کشور تحمیل می‌کند.